

Sentencja

1) Republika Grecka,

— utrzymując działalność składowiska odpadów na wyspie Zakynthos, w miejscowości Gryparaiika w regionie Kalamaki (Grecja), które to składowisko źle funkcjonuje, jest przepełnione i nie spełnia wszystkich warunków i wymogów ustanowionych w uregulowaniach Unii w zakresie środowiska naturalnego przewidzianych w art. 13 i art. 36 ust. 1 dyrektywy 2008/98/WE Parlamentu i Rady z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy, jak również w art. 8, art. 9, art. 11 ust. 1 lit. a), art. 12 i art. 14 dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów oraz

— odnawiając zezwolenie na prowadzenie składowiska, o którym mowa, bez zastosowania procedury określonej w art. 6 ust. 3 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory,

uchyliła zobowiązaniom ciążącym na niej na podstawie powyższych przepisów.

2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 63 z 2.3.2013.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 17 lipca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret – Dania) – Nordea Bank Danmark A/S przeciwko Skatteministeriet

(Sprawa C-48/13) (¹)

[Przepisy podatkowe — Swoboda przedsiębiorczości — Krajowy podatek dochodowy — Opodatkowanie grup — Opodatkowanie działalności zagranicznych stałych zakładów spółek będących rezydentami — Unikanie podwójnego opodatkowania poprzez zaliczenie podatku (metoda zaliczenia) — Ponowne doliczenie odliczonych uprzednio strat w przypadku zbycia stałego zakładu na rzecz należącej do tej samej grupy spółki, wobec której dane państwo członkowskie nie wykonuje kompetencji podatkowych]

(2014/C 315/11)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Nordea Bank Danmark A/S

Strona przeciwna: Skatteministeriet

Sentencja

Artykuły 49 TFUE i 54 TFUE oraz art. 31 i 34 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r. stoją na przeszkodzie regulacji państwa członkowskiego, mocą której w przypadku zbycia przez spółkę będącą rezydentem stałego zakładu położonego w innym państwie członkowskim lub w innym państwie będącym stroną porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym na rzecz niebędącej rezydentem spółki należącej do tej samej grupy, straty uprzednio odliczone z tytułu zbywanego zakładu zostają ponownie doliczone do podlegającego opodatkowaniu dochodu spółki zbywającej, o ile to pierwsze państwo członkowskie opodatkowuje zarówno dochody osiągnięte przez ten zakład przed jego zbyciem, jak i dochody wynikające z zysków kapitałowych zrealizowanych przy tym zbyciu.

(¹) Dz.U. C 101 z 6.4.2013.